

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

מס' תיק

מס' תיק מקורי

מחלקה

לשכת השר - תיק השלום

גל - 7 / 5613

193128
22/01/2014

מס פריט:

109.1/19 - 85

02-105-09-05-01

שם

מזהה פנימי:

מזהה לוגי:

כתובת

משרד הבינוי והשיכון

לשכת המ

תיק רשום

478-579

(להחכבות פנימית במשרדי הממשלה)

מזכר

התאריך 1/7/54	אל:
תיק מס:	מאת:
	הנדן:

אל: א-1

אל: מלך המלך

א/ה
א/ה

1771

המנהל הכללי
14-06-1979

12-31-21

מלך: הנה "ח"ף" חזרה הבית 787.

• 1. k

[illegible]

July 18th 1891 (Wed) 1891

- [illegible]

אשכנזים, כאלו, ואלו חשבן אלהים.

התורה תורה כאלה יתורה שלמה ואלה האלהים.

(5) אלה התורה והתורה של האלהים, ואלה האלהים

ואלה הם האלהים האלהים, למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים האלהים, למה האלהים את האלהים

אלה האלהים ואלה האלהים.

(6) ואלה האלהים, למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים.

אלה - אלה האלהים למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים.

ואלה האלהים האלהים, למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים.

אלה האלהים, למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים (אלה האלהים למה האלהים את האלהים)

הוא זה האלהים למה האלהים את האלהים

הוא זה האלהים למה האלהים את האלהים.

הוא זה האלהים

הוא זה האלהים למה האלהים את האלהים.

הוא זה האלהים למה האלהים את האלהים.

הוא זה האלהים למה האלהים את האלהים.

הוא זה האלהים

הוא זה האלהים

הוא זה האלהים

הוא זה האלהים

הוא זה האלהים - למה האלהים את האלהים

ת"ק 100/8

MINISTRY OF CONSTRUCTION and HOUSING
THE MINISTER'S OFFICE

משרד הבינוי והשיכון
ל ש כ ת ה ש ר

ירושלים, ו' באייר תשל"ט
3 במאי 1979

הערכות משרד הבינוי והשיכון
למצב שלום בין ישראל למצרים

חתימת הסכם השלום בין ישראל ומצרים יגרנס, בין השאר, לשני תהליכים בעלי משמעות למשרד הבינוי והשיכון.

- א. עבודה בינוי וסלילה ברחבות בנגב.
- ב. שימת דגש רב יותר של החברה הישראלית על בעיות הפנים בכלל והשיכון בפרט.

באמצע שנות ה-70 צומצם היקף הבנייה למגורים בישראל בצורה המשמעותית ביותר. הצימצום בבניית המגורים היה הן יחסית לענפי משק אחרים והן יחסית למצב בענף הבנייה בראשית שנות ה-70. התוצאה של הצמצום הדרסטי בפעילות הענף התבטא בין השאר בנטישת עובדים רבים את הענף, בהצטמצמות ארגונית של הענף, בהתבלות ציוד ואי חידושו וצמצום במספר הקבלנים הפעילים בענף.

כאשר הורגש בסוף שנת 1977 ותחילת 1978 כי מלאי הדיור הזמין למכירה אינו מספק את הכמויות המבוקשות החל תהליך מהיר של עליית מחירי דירות, אף מהיר מהתהליך האינפלציוני הכללי במשק הישראלי.

מכיוון שתהליך הבנייה במשק הישראלי הינו ארוך יחסית למרבית ענפי הצריכה במשק, הרי שתהליך התאמה בין הכמויות המבוקשות למוצעות לוקח בהכרח זמן רב.

תהליך הרחבת הפעילות בענף הבנייה הינו איטי מסיבות רבות. נמנה את העיקריות:

- הצטמצמות כח האדם המקצועי והבלתי מקצועי - התבלות הציוד והזמן הרב הנדרש לחידושו.
- חשש המשקיעים להשקעות גדולות מפאת עלות המימון מצד אחד, ועלות התפוקה מצד שני.
- סעיפי תקציב המשרד לשנת 1979 שנערך בזמנו ללא הקצבות מיוחדות הקשורות בחוזה השלום ישירות, לקחו בחשבון את ההתפתחויות הבאות:
 - א. יש צורך להתחיל בבנייה של כ- 50,000 יח"ד לכל היעודים וקבוצות האוכלוסיה. זאת בהשוואה לכ- 32,000 יח"ד שהוחל בהפעלתן בשנת 1978.
 - ב. הסקטור הפרטי, יחל בבנייתן של כ- 30,000 יח"ד ואילו תקציב המדינה צריך להבטיח בנייתן של כ- 20,000 יח"ד נוספות.

- 2 -

ג. רק בנייתן של רבבות יח"ד בכל איזורי הארץ, יאפשר הפסקת המירוץ המזורז במחירי הדירות. הוכנה תכנית סיוע לאוכלוסיות הזכאיות לסיוע בהיקף וברמה מתאימה למחירי הדירות בשנת 1979, תוך מתן אפשרות ריאלית לזכאים לרכוש דירה, ולעמוד בהסדר התשלומים המתחייב מגודל ההלוואה.

ד. הוצעו צעדים חוץ-תקציביים, להגדלת ניצול מלאי הדירות הלא-מאוכלס הקיים במדינה. הכוונה הן למלאי דירות הנמצא בבעלות המדינה, והן זה הנמצא בבעלות פרטית. רק חלק מהצעדים הנדרשים אכן יושמו. כגון מבצע מכירת דירות ריקות ע"י חברת עמידר.

ה. ההערכה המקובלת היתה, כי הצורך בגידול מאסיבי בבנייה למגורים מצד אחד, ומגבלות גידול הענף מאידך, יחייבו הגבלות תקציביות על פעילויות בנייה אחרות כגון בניית מוסדות ציבור-ואכן תקציב מוסדות ציבור של משרד הבינוי צומצם ריאלית לכדי מחציתו בהשוואה לזה של 1978. כמו כן צומצמו עבודות עפר רבות במיוחד בתחום עבודות כבישים, ולמעשה הובטח תקציב רק להמשך עבודות ולא הוחלט על ביצוע כבישים חדשים.

ג. השלכות השלום בין ישראל ומצרים

ההשלכה הישירה של חוזה השלום היא הצורך בהיערכות חדשה של צה"ל בנגב במקום ההערכות בסיני וההיערכות החדשה של היישובים באזור פיתחת ימית. העבודות הנדרשות בתחום הישיר הן ניכרות ומשמעותיות ביותר עקב היקפן הגדול ולוח הזמנים המצומצם לביצוען הנדרש מתוך החוזה עצמו.

מובן שענף הנמצא במצב פיתוח ובהתעוררות וצפויים בו לחצים, הרי הוספת ביקוש גדול יותר, עלול להביא "לפיצוץ" המערכת מצד גורמי הייצור. מה עוד שהיה חשש שבתחרות בין "הבטחון" לבין "השיכון" ינצח הבטחון. כלומר היה חשש שהפעלת עבודות הבנייה והסלילה הבטחונית במצב הקיים בענף, יובילו לביטול עבודות בנייה למגורים ומעבר גורמי ייצור לבנייה בטחונית, בה תהיה התמורה גבוהה יותר.

מכאן שהיה צורך במניפה שלמה של פעילות אשר יחד עשויות להביא לאפשרות של מימוש כל התכניות החיוניות הן בתחום השיכון והן בתחום הבטחון ובמחירים "סבירים".

א. הבאת קבלנים מחו"ל על ציודם וכח האדם שלהם. זאת כמובן באופן מבוקר ולפרויקטים מוגדרים.

ב. צו ויסות הבנייה. עיקר מטרתו להפסיק ולמנוע בנייה של מבנים שאינם למגורים, לייצור תעשייתי וחקלאי, במטרה לחסוך למשק בנייה של מיליון מ"ר באופן אדמיניסטרטיבי.

- ג. תיאום מירבי בין מערכת הבטחון ומערכת הבנייה הממשלתית האזרחית ביחס לשיטות ההפעלה, עיתוי ההפעלה וסטנדרט ההפעלה של פרויקטים חיוניים.
- ד. ההבטחה המירבית של גורמי הייצור וחמרי הגלם הנדרשים לייצור המערכת הבנייה.

כך למשל הפעיל משרד הבינוי והשיכון את הצעדים הבאים:

- מו"מ עם תמ"ת ביחס לחומרי גלם נדרשים להבטחת מלאים לשנה הקרובה.
במיוחד ביחס לכמויות המלט הנדרשות.

- מתן עידוד ממשלתי למחדשי ציוד הנדרש לבנייה.

- מו"מ עם קבלנים זרים במטרה לייבא ציוד וכח אדם לארץ, והכנסת שיטות חדשות בבנייה, במיוחד במטרה לקצר זמן הבנייה.

- צמצום סטנדרטים בבנייה והקשחת סטנדרטים באיכלוס, לניצול טוב יותר של מלאי הדיור הקיים, והוזלת הבנייה העתידה.

ד. השלכות השלום על פיתוח הנגב

עיקר הפעולות הנדרשות ישירות מחוזה השלום מתמקדות בנגב - היערכות צה"ל ופינוי היישובים בפתחת ימית.

פעולות אלה, אשר מימוש התכניות הקיימות לגביהן, מחייבות השקעה של למעלה מ- 100 מיליארד עשויות לשנות את מגמות הפיתוח הנגב. אך במידה ולא יטופלו בצורה נכונה, עלולות לגרום לתוצאות שליליות גם כן.

מדיניות משרד הבינוי והשיכון במגזר זה של הפעילות מכוון לניצול האופציה הקיימת להפרחת ישובי הפיתוח בנגב בכלל ובמיוחד העיירות ירוחם, מצפה-רמון ואילת. עיירות אלה זכו במשרד לעדיפות עליונה בנגב.

עדיפות משנית ניתנת לדימונה וערד. עדיפות שלישית לישובים בנגב המזרחי - נתיבות שדרות ואופקים.

כמובן שימשך פיתוח באר-שבע. אך ההרגשה הקיימת היא, הפיתוח באר-שבע מובטח, ולכן קיים צורך לנסות ולכוון אוכלוסיות המוכנות או חייבות לרדת בגד לערי פיתוח מפותחות פחות.

בשלב זה נבדק ונמצא כי אין צורך ביישוב עירוני חדש, אך יש לאפשר פיתוח מרכז ספיר בערבה, ומרכז עירוני באזור פתחת שלום והבשור. כמו-כן יש צורך להבטיח מספר איתורים לפיתוח עירוני עתידי בנגב.

במסגרת הפניית אוכלוסייה לערי הפיתוח יש לפעול במספר כיוונים והם:

- א. שיפור השירותים בערי הפיתוח.
- ב. שיפור הנגישות לערי הפיתוח הן לבאר שבע לצפון הארץ.
- ג. להגביר הנגישות בין מחנות צה"ל ושדות התעופה לערי הפיתוח. זאת על מנת לאפשר מגורים לצוותים הצבאיים בערי הפיתוח.
- ד. מדיניות משותפת למערכת הבטחון ולמערכת האזרחית לעידוד השתכנות קציני קבע בערי הפיתוח, תוך הבטחת תמריצים מתאימים ומתואמים.
- ה. מתן תמריץ למערכת הבטחון למיקום שירותים לוגיסטיים ואחרים בערי הפיתוח, או בסמיכות קרובה להן, במטרה להבטיח תעסוקה אזרחית מגוונת יותר בערי הפיתוח.
- ו. הבטחת שימוש רב תכליתי במתקנים שונים, הן לשימוש אזרחי והן לשימוש צבאי-בטחוני. כך למשל שימוש רב-תכליתי בשדה התעופה במטרה, סלילת כבישים ליעוד דו-תכליתי וכד'.

ההערכות החברתית במדינה בעידן השלום בנושאי משרד הבינוי והשיכון

הוצאת הנחיה ע"י שר הבינוי והשיכון למנכ"ל המשרד, לאגף הפרוגרמות ולמחוז הנגב להגדיל את היקפי הבנייה למגורים מהתקציב של משרד הבינוי והשיכון בערי הפיתוח בנגב ; מצפה רמון, ירוחם, אילת, ודימונה, משרד הבינוי והשיכון יתחיל לבנות בכל אחת מהערים האלה בשנת התקציב 1979/80 כדלהלן:

בירוחם 250 יחידות דיור

במצפה רמון 100 יחידות דיור

באילת 183 יחידות דיור

בדימונה 480 יחידות דיור.

לפי הערכת המשרד אסור שההיערכות הבטחונית בנגב תפסח על ההזדמנות להזניק קדימה מבחינה חברתית וכלכלית מספר ערי-פיתוח, באזור. זאת נעשה באמצעות בנייה למגורים, מוסדות חינוך וציבור ותנאי איכלוס נאותים. בשתי הערים באר-שבע, ערד תהיה לפי הערכתי פעילות בנייה גדולה גם מחוץ לתקציב הממשלתי הישיר, דהיינו, חברות בנייה ושיכון פרטיות וציבוריות יפעלו במקום ביוזמתם ובאמצעיהם.

על פי הפרוגרמה, כ- 2000 יחידות דיור מתוכננות לבניה בבאר-שבע בשנת 1979. במידה שנזדקק לעידוד בניה של המשרד בשני מקומות אלה, הרי שהיא תינתן לגופו של ענין ולפי היעדים.

במחוז הנגב מצויות 3200 דירות פנויות בידי עמידר ועמיגור.

כרגע מצויות בבניה במחוז הנגב 3,700 יחידות דיור.

כמו-כן נתן השר הנחיה למנכ"ל המשרד ולאף האכלוס לקיים מגע עם משרד הבטחון והצבא על מנת ליזום איכלוס של דרגי חיילים וקצינים בעלי רמה בעיירות הפיתוח במגמה לחזקן מהבחינה החברתית.

בהתישבות פיתחת השלום

על פי התוכנית לשנת 1978, יוקמו בפיתחת השלום 22 ישובים חדשים מהם 5 קיבוצים. לכל ישוב יוקצו כ- 80 מיליון לירות לבניית 50 יחידות דיור, הקמת ישובים אלה תתרום רבות להעשרת האוכלוסיה באזור הדרום מערבי של הנגב - אזור זה ניכן בתנאים אקולוגיים הדומים לישובי הפיתחה. מערכת דרכים שתפותח בנגב, תקרב את ערי הפיתוח הקיימים לבאר-שבע, ולמרכז הארץ.

פרוגרמת הבנייה לשנת 1979/8

בעקבות פעולות ויוזמות שונות שנקטנו לאחרונה נגיע להתחלות בניה בשנת תקציב 1979/80 בכלל המשק של 50,000 יחידות דיור, מהן כ- 30,000 דירות ע"י הסקטור הפרטי וכ- 20,000 דירות ע"י הסקטור הציבורי. סוכם "מודל" חדש של שיטת הפעלת בנייה עם חברות השיכון הציבוריות וחברות הבנייה הגדולות. שיטה זו כבר נותנת אותותיה ואנו מרגישים לאחרונה במשרד תהילה של תנופה להתחלות בנייה למגורים. עם אישור צו הקפאת הבנייה שלא למגורים, אנו מניחים שקבלנים וחברות יפנו את אמצעי היצור שבידיהן לבנייה למגורים.

בפירוט הפרוגרמה ניתנה הנחיה שעדיפות לבניה היא בעיר ירושלים וסביבותיה, בגליל ובעירות הפיתוח בנגב.

פרוגרמת הבניה תתחלק באזורי הארץ השונים לפי הפירוט הבא: 20% בנגב, 15% בגליל, 25% בירושלים וסביבותיה, 40% ברצועת החוף באזור חיפה ומרכז הארץ.

ד. שיקום שכונות -

בשנת 1978 היקף התכנית לשיקום שכונות כלל 30 שכונות בהוצאה כוללת של 240 מליון לירות. בשנת 1978 מתוכננת הרחבת התכנית לכ- 30 שכונות נוספות, ההוצאה הכוללת הוגדלה באופן משמעותי וריאלי לסכום של מליארד לירות, מהן 800 מליון לירות הוקצו להשלמת שיקום 30 שכונות שהוחל בשיקומן בשנת 1978.

ה. פתרונות דיור ב- 1979

בשנת 1979 ינתנו כ- 52,000 פתרונות דיור, מהם כ- 16,000 פתרונות ינתנו לחיסול משכנות עוני ולשיקום דיור, כ- 15,500 לזוגות צעירים, כ- 9,000 לעולים וכ- 7,500 לשיכון באזורי פיתוח.

פתרונות הדיור ינתנו באמצעות, הלוואות להשתכנות עצמית, אכלוס דירות בשכירות, הרחבות דיור והשתתפות בשכר דירה.

ו. ההצמדה - שיטת סיוע חדשה

5/10/79

ההערכות החברתית במדינה בעידן השלום

ראשי פרקים לקראת ישיבת ועדת השרים לענייני חברה ורווחה

א. ההערכות בנגב -

הוצאתי הנחיה למנכ"ל המשרד, לאגף הפרוגרמות ולמחוז הנגב להגדיל את היקפי הבנייה למגורים מהתקציב של משרד הבינוי והשיכון בערי הפיתוח בנגב ; מצפה רמון, ירוחם, אילת, ודימונה, משרד הבינוי והשיכון יתחיל לבנות בכל אחת מהערים האלה בשנת התקציב 1979/80 כדלהלן:

בירוחם 250 יחידות דיור

במצפה רמון 100 יחידות דיור

באילת 183 יחידות דיור

בדימונה 480 יחידות דיור,

לפי אמונתי אסור לנו שההערכות הבטחונית בנגב תפסח על ההזדמנות להזניק קדימה מבחינה חברתית וכלכלית מספר ערי-פיתוח, באזור. זאת נעשה באמצעות בנייה למגורים, מוסדות חינוך וציבור ותנאי איכלוס נאותים, בשתי הערים באר-שבע, ערד תהיה לפי הערכתי פעילות בנייה גדולה גם מחוץ לתקציב הממשלתי הישיר, דהיינו, חברות בנייה ושיכון פרטיות וציבוריות יפעלו במקום ביוזמתם ובאמצעיהם.

על פי הפרוגרמה, כ- 2000 יחידות דיור מתוכננות לבניה בבאר-שבע בשנת 1979. במידה שנזדקק לעידוד בניה של המשרד בשני מקומות אלה, הרי שהיאחזינתן לגופו של ענין ולפי היעדים.

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WATER RESOURCES DIVISION
WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION

WATER RESOURCES DIVISION

WATER RESOURCES DIVISION

WATER RESOURCES DIVISION

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

WATER RESOURCES DIVISION, BUREAU OF LAND MANAGEMENT, U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR, WASHINGTON, D. C. 20240

- 2 -

במחוז הנגב מצויות 3,200 דירות פנויות בידי עמידר ועמיגור.

כרגע מצויות בבניה במחוז הנגב 3,700 יחידות דיור.

כמו-כן הוראתי למנכ"ל המשרד ולאגף האכלוס, לקיים מגע עם משרד הבטחון והצבא על מנת ליזום איכלוס של דרגי חיילים וקצינים בעלי רמה בעיירות הפיתוק, על מנת לחזקן מהבחינה החברתית.

ב. בהתישבות פיתחת השלום

על פי התוכנית לשנת 1978, יוקמו בפיתחת השלום 22 ישובים חדשים מהם 5 קיבוצים. לכל ישוב יוקצו כ- 80 מיליון לירות לבנית 50 יחידות דיור. הקמת ישובים אלה תתרום רבות להעשרת האוכלוסיה באזור הדרום מערבי של הנגב - אזור זה ניכר בתנאים אקולוגיים הדומים לישובי הפיתחה.

מערכת דרכים שתפותח בנגב, תקרב את ערי הפיתוח הקיימים לבאר-שבע, ולמרכז הארץ.

ג. פרוגרמת הבנייה לשנת 1979/8

אני צופה שבעקבות פעולות ויזמות שונות שנקטנו לאחרונה נגיע להתחלות בניה בשנת תקציב 1979/80 בכלל המשק של 50,000 יחידות דיור, מהן כ- 30,000 דירות ע"י הסקטור הפרטי וכ- 20,000 דירות ע"י הסקטור הציבורי. סיכמנו לאחרונה "מודל" חדש של שיטת הפעלת בניה עם חברות השיכון הציבוריות וחברות הבנייה הגדולות. שיטה זו כבר נותנת אותותיה ואנו מרגישים לאחרונה במשרד תחילתה של תנופה להתחלות בניה למגורים, עם אישור צו הקפאת הבניה שלא למגורים, אני מניח שקבלנים וחברות יפנו את אמצעי היצור שבידיהן לבנייה למגורים.

בפירוט הפרוגרמה ניתנה הנחיה שעדיפות לבניה היא בעיר ירושלים וסביבותיה, בגליל ובעיירות הפיתוח בנגב.

פרוגרמת הבניה תתחלק באזורי הארץ השונים לפי הפירוט הבא: 20% בנגב, 15% בגליל
25% בירושלים וסביבותיה, 40% ברצועת החוף באזור חיפה ומרכז הארץ.

ד. שיקום שכונות -

בשנת 1978 היקף התכנית לשיקום שכונות כלל 30 שכונות בהוצאה כוללת של 240 מליון
לירות. בשנת 1978 מתוכננת הרחבת התכנית לכ- 30 שכונות נוספות. ההוצאה הכוללת
הוגדלה באופן משמעותי וריאלי לסכום של מליארד לירות, מהן 800 מליון לירות הוקצו להשלמת
שיקום 30 שכונות שהוחל בשיקומן בשנת 1978.

ה. פתרונות דיור ב- 1979

בשנת 1979 ינתנו כ- 52,000 פתרונות דיור, מהם כ- 16,000 פתרונות ינתנו לחיסול משכנות עוני
ולשיקום דיור, כ- 15,500 לזוגות צעירים, כ- 9,000 לעולים וכ- 7,500 לשיכון באזורי
פיתוח.

פתרונות הדיור ינתנו באמצעות, הלוואות להשכנתות עצמית, אכלוס דירות בשכירות, הרחבות
דיור והשתתפות בשכר דירה,

ו. ההצמדה - שיטת סיוע חדשה

תאריך 25/4/49	אלו אלה בלנס
חוק מס'	מאת אברהם בלנס
	הנדון אברהם בלנס

ח"מ בלנס

קצת אברהם בלנס

אברהם בלנס

ח"מ

אברהם בלנס

הכנסת
מס' 1979-04-24

הכנסת

חבר הכנסת

משה קצב

כב' אור תשלים
21 מרץ 1979.

24-04-1979

לכבוד	לכבוד	✓ לכבוד	לכבוד
מר שמחה ארליך	מר אריאל שרון	מר דוד לוי	מר עזר ויצמן
שר האוצר	שר החקלאות	שר הבינוי והשכון	שר הבטחון
<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>	<u>תל-אביב</u>

שלום רב,

הנדון: אי כינוס ועדת גרינשפון.

הריני להביא לידיעתכם כי מאז הבחירות הכלליות לכנסת שנים כונסה ועדת גרינשפון אשר מטמכותה לקבוע הנאי פיגוי מחנות צה"ל ולכן נמנעת כל אפשרות לסכם סופית על פיגוי מחנות צה"ל עליהן הוחלט קודם לכן.

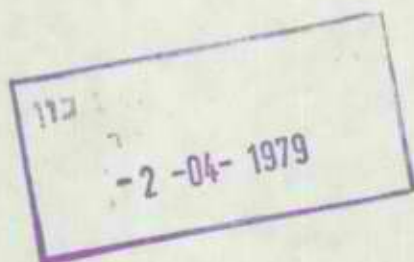
אם הדבר מחייב שינוי הרכב הוועדה, מן הראוי לעשות כן בתקדם. ידוע לי כי אי כינוסה של הוועדה גורם לעיכובים רציניים בהתפתחותם של ישובים עירוניים אחרים.

בכבוד רב,

ח"כ משה קצב

ב"ר

אל

ראש הממשלה

חברי ממשלת ישראל

חברי ועדת החוץ והבטחון של הכנסת

בסוף שבוע זה עומדת הכנסת להצביע על חוזה השלום עם מצרים לאחר שהממשלה

הצביע בעד חתימת החוזה ביום ב בערב. יתכן והחוזה הוא טוב לישראל ויתכן שאינו

טוב, אך חשוב שתהיה מונחת בפניכם כל יריעת העובדות השופכות אור על כוונותיה של

מצרים ויכולתה בפועל לבצע את מלוא ההתחייבויות הנובעות מן החוזה.

ראשית, לאחרונה הוגש התקציב המצרי לשנת 1979 והוא כורך הפעאות בשני סעיפים בעיקר,

סעיף ההוצאות הצבאיות וסעיף הסובסידיות בעיקר למזון. התקציב הצבאי הועלה בכמעט 20

אחוזים ותקציב הסובסידיות בכמעט מאה אחוזים. שנית, תקציב הפתוח והבשקעות כולל

כמחציתו, סעיפי הוצאה מיוחדים לפתוח חצי האי סיני ולא כולל תקציבים של ממש

לפתוח מדבריות מצרים עצמה.

שלושת עובדות אילו צריכות להדליק אור אדום אצל כל אחד. עקב הכוון שאליו יצעד

המשק המצרי והמדינה בעתיד, לא לכוון של שלום ממשי, אלא להלאנת ההוצאות על חמוש, למעשה

הסבת הצבא המצרי לנשק אמרקני בכל עוצבותיו תוך חמש שנים בלבד, לשם מה?

כך, תקציב סובסידיות ענק כמו זה המוצא, ימנע כל הקצבה לפתוח משי של מצרים עקב

ההוצאה השוטפת הגדולה, מה גם שתקציב יבוא המזון מתקרב כבר לשליש מההכנסה הלאומית.

פתוח סיני אינו פותר את בעיותיה האמיתיות של מצרים שאינן כידוע בסיני אלא בקהיר

ובדלתא של הנילוס.

להיכן מובילות במסקנות מן הכוון הזה, אף אחד לא יכול לנחש, אך כשתחממו בשם

ישראל על החוזה תקחו בכל הרצינות בחשבון שמצרים לא משנה כיום ולעתיד את מדיניות

החוץ והפנים שלה והסכוי שהיא תשאר בסכסוך גדול מן הסכוי שתצא ממנו.

ישראל חוזרת לגבולות 4 יוני 67 בחזית הדרומית ומסכנת בכך את בטחונה, על אחת כמה וכמה

מסוכן הדבר כאשר מצרים לא משנה את מדיניותה וממשיכה בכוון הקודם ההרסני, לתשומת ליבכם

גם בעית האוכלוסיה לא זוכה להתייחסות וטיפול של השלטון כיום והיא מחמירה בעיות

קימות וכבדות בלאו הכי. לסכום יתכן שפניה של מצרים לשקום ופתוח, סמנים לכך אין כל עוד

המ שטר הנוכחי של סאדאת בשלטון. יתכן שהדברים ישתנו, אינני מניח שלטובה. כשתחממן על

החוזה תחשבו טוב טוב על מה אתם חותמים שלא תואשמו בעתיד בפגיעה איומה במדינת ישראל.

ה'תשל"ט
דו"ק

משרד הבינוי והשיכון
לשכת השר

ירושלים, כ"ז באדר תשל"ט
26 במרס 1979

לכבוד

מר ישעיהו נאה

רח' ראשון לציון 34

בתניה.

מר נאה הנכבד,

הריני לאשר קבלת מכתבך מיום 16.3.79 אל סר הבינוי והשיכון.

מכתבך יובא לעיון השר, ויזכה לחשומת ליבו המלאה.

ב ב ר כ ה ,

עמוס לבל

עוזר השר

משרד הבינוי והשיכון
עוזר השר

28/3

הנדל / זמן : 20
ויכוח / אילן
המלך

1927

1927

1927

1927

1927

1927

1927

16.3.79

מ

כה

לפקא

מי צו צו לו

לוי השמן ורגלי
היולאס

אי.מ.י.

של צמח נאור
ה' כוונת לבין 34
נאור

"אמר הויא חולד לפרק חייך לרקו מאונות ורך הוא מבין
אמר הויא"

אוצין. השג ח' חורגים אינו בוצצ בצאגה להיסכס עק
מדייק וואס איסון רבב חלילה עאלן, הצאגה צוצק (אס) לגר
אלו לגוארניס בהסכס אינך שלמים לאמנך האצוהיי יקוואו
אמר היסכס אמרת ממנו רבב שלמים
אלו הצואגים אין ספר שדס הארבע אור עצמו ונוצה לאחריה
וכברו אורו אינו מותר יאל סיכוי אלמחמה - אינו מפרק
ישיגן להגשגלו אפי' חורגה האמללה עאצמה שלחונה בצק
אחריהם ותבניהם לנלך - אינו משאור מקום הארצול בואת
דיצ צוין עק למאמין גאליוס נוצע להצחיתו במלחמות
לא היה בגלל שאנו חזקים וואו מפרק אלא בחסד
האצול וצב אצול איתנו עא סלמותינו במלך האלום וכן
אסול היצק לגאולה שלמה וקצת במקום אקווא להלך ולהחל
וה חוקי ולכחל עא מקומות האטלוחיים הצצפן אבשים
ברקטנ ובחילל של הנאסם להאס הק כאן ואחר גרפד.
אוצין. השג

ההסלורה מיקומה להכור לא תאיר גר צוצק (ובחציה איך פרק)
מא. לימללה פחצה אכנוג אדס עו' בחיות) אין צוהר גלואה הכור
היה בשית ליוקחם אהגס כך אפוארה ואלו האדום וצצ אור האמ
נך היה גאס צפד כפוד הכור כראילו של מו צוין היה קטוח
שלא תהיה אלממה ואלו האדום ריבין לחוק לבוא אלממה

%

עקר הכוונה של ציין כל חוק שלן וחמלה להקנות את ההכרח
 נמצא את אחת הדיבורים הסותר את כיוונו...
 הסיק באמת חושב כן הלכך? למעשה גמין לקבל מנצאט רב.
 אמת את חוקי ושלאל אל מקומות גמולותיים, אך הוגר
 איתן. מידה, אך הכחה של האצורה רבוצ ילסאל וקבוצ מקום
 מקדשן מותג למעלה זו "מחמין מוסרי" לפחות לבצע הפירו
 של צבג מקו אלה לבחינה הצלחה, הסיק אינך מבינים
 ממעלה אכרוב לא הרבה יותר מנצאט ולא גמין לשלשין מקובל
 אינורה מאוז אבל את הפירצה כדי נתנה כלומר ממעלה
 גמין יחזיק את סין ואלו ממעלה המשיך יחזיק את וחוצה
 וסומכין ויגורן ואין אחד לא ילכ אפוא בשבנה! כן התקדים
 גמין אצק להמשיך 30 שנה אחת מלחמה רבוצ ושלאל וק
 יגיד לשלשון בדט בר היקר וברל אלו להאימין בו במשך
 כיו וואר

הסיק בלא שתי החברה שלן רה ורוביק! הלא גמין איך
 היה ממשיך אהיה אותו גמין להכנין היה וקול אברן את
 כל מה לקבלו במשך 30 שנה, במקום להכנס להסתייגה רגבין
 לאומי למעלה את האומות - רבוצ לאומי וקבוצ רבב, וקבוצ אלו
 לבדו אגרדים פקודותיו מיוק אומה בדברו, הוא לא אמר
במבחן הוא מבקר גבולות אפר המעשים שלו בהחלט ריבוצ.
 גמין. שאין לו אומן בדברו דמיון יראולוהיו
 האומה יגלה הרבה לא ידעך אומן! מהסגר זה ולא אלו להיגאן
 אומן לא יבא צבג אלא מפר נפל אגמין וברל אלו להחליט
 בדברו "כיו ויהל יחוצ לון מקום אחר"
 יבין לשלש רבב אגמין אלו לחלכו קטבי שמחם גמין והיה
 השליח למעלה ושלאל וצבים עגלו של רבבין, העדות במשך
 30 שנה היה משך וקצק את מחצית הפוליטיקה ומו לא
 איך תהיה שלש אך עמך גמין למסרנה צומה ברל וקבוצ

עכ

משרד הבינוי והשיכון
לשכת השר

ישראל, כי"ה בניסן תשל"ט
22 באפריל 1979

הנדסה
1.3.79

לכבוד

מר עמרם אזולאי

מנהל ביי"ט "בית חינוך"

ת.ד. 1002

צפת.

מר אזולאי הנכבד,

הריני לאשר בתודעה קבלת מכתבך מיום 20.3.79 אל שר הבינוי והשיכון.

מכתבך יבנה על שולחן השר לעיונו, ויזכה לתשומת ליבו המלאה.

בברכה,
אליזה חפצדי
עליזה חפצדי
לשכת השר

בית ספר ממלכתי א' בית החנוך
ע"ש יעקב טוביאש ז"ל

תיבת דואר 1002

צפת

שלמון 30407

בתשובה נא להזכיר:

מס' בי"ח 21203

תשל"ט 574/76

צפת, כ"א באדר תשל"ט
20 במרץ 1979

לכבוד
מר דוד לוי
שר השכון והבינוי
לשכת השר ירושלים

נכבדי,

הנדון: לקט חגיגי לכבוד "השלום"

מצאנו לראוי להגיש לך לקט חגיגי לכבוד "השלום"
הלקט אשר לוקט על ידי ועוצב ע"י סגני מר יהודה וולך,
מבליט כי עמנו לא נשא עינינו לכיבושים ונפשו להשתדלות.

בימים אלה עמנו מוכן לאמץ את חילו וכוחו, להגנה על
קיומו העצמי בארצו החופשית ורוחו מאז ומעולם שואפת - שלום היא,
והאידיאל הנצחי שאליו הוא נושא את נפשו, בהווה כבעבר הלא הוא
ברכה השלום ושמחת היצירה בכל שטחי החיים, בחוסר וברוח כאחד.

בברכה
השלום,
דוד לוי
עמרם אזולאי
מנהל ביה"ס

"ה" עוז לעמו יתן

"ה" יברך את עמו בשלום"

(תהלים כ"ט 11)

ב' השל"ט

5

משרד הבנייה
לשרת
12-03-1979

מדינת ישראל
משרד הבינוי והשיכון
המרכז למידע ולניתוח כלכלי

ירושלים, ט' בשבט תשל"ט
6 במרץ 1979

אל: מר א. וינר, המנהל הכללי
מר א. אלזון, עוזר המנכ"ל לעניני קמפ-דוד

הנדון: ישיבה בנושא כוח האדם בנגב כתוצאה
מקמפ-דוד

רצ"ב סיכום מהישיבה שהשתתפתי בה אתמול, אצל מר
י. גורלניק, מנכ"ל משרד העבודה והרווחה.

בברכה,

ב. צ'רניאבסקי
מנהל המרכז

העתיק: מר ד. לוי, שר הבינוי והשיכון
מר צ. אורן, ראש המינהל לבנייה כפרית וישובים חדשים
מר מ. שוהמי, מנהל אגף הכבישים - מע"צ
מר ג. גורדון, מנהל מחוז הנגב
מר ז. ברקאי, מנהל אגף הפרוגרמות
מר י. לוין, מנהל היח' לפיתוח טכנולוגי
מר י. גולני, מנהל היח' לתכנון ערים
מר ג. חילו, מנהל היח' לכלכלה הנדסית בבנין

מדינת ישראל
משרד הבינוי והשיכון
המרכז למידע ולניתוח כלכלי

סיכום מישיבה בנושא "כוח האדם בנגב כתוצאה מקמפ-דוד, אצל יו"ר הועדה,

מר י. גורלניק, מנכ"ל משרד העבודה והרווחה, 5.3.79

1. לפי סיכום הישיבה הקודמת הוגש מסמך של משרד העבודה והרווחה מיום 5.3.79 ובו פירוט העבודות שבוצעו מאז הישיבה הקודמת - רצ"ב המסמך.
2. הושמעו הרחבות בע"פ של הנושאים המפורטים.
3. משרד הבינוי והשיכון נתבקש לספק נתונים מפורטים על מלאי דירות ריקות בנגב לפי הישוב ועל התחלות הבנייה בישובים.
4. נדון נושא שלא לפרסום.
5. מסרתי לוועדה על תכנון סקר המועסקים בבנייה בו שותפו כל הגורמים שיכולים להשפיע על עריכתו ותוכנו. כמו כן הערתי כי לא נראה לי נכון כי ההגבלה היחידה לביצוע ההסכם תהיה כוח עבודה. היום ניתן לחזות מחסור באגרגטים בנגב והדבר תלוי בעיקר בקצב פיתוח הנושא.
6. המנכ"ל סיכם בכך שיוכן נייר לאגף התקציבים בו יומצאו הנתונים מה האמצעים הדרושים לביצוע.

משרד הבינוי והשיכון
לשכת השר

ירושלים, ט' באדר תשל"ט
8 במרס 1979

לכבוד

מר א. גדות, עו"ד

רח' כורס 16

ירושלים.

מר גדות הנכבד,

הריני לאשר קבלת מכתבך מיום 23.2.79 אל שר הבינוי
והשיכון.

נתבקשתי על-ידי השר להעביר מכתבך אל לשכת המנכ"ל
במשרדנו, אשר תבדוק פנייתך ותשיבך ישירות.

ב ב ר כ ה ,

עמוס לבל
עוזר השר

העתק: לשכת המנכ"ל

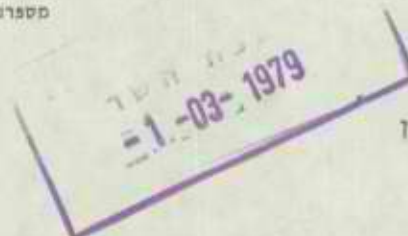
גדות - פפרברג
משרד עורכי-דין
GADOT - FEFERBERG
LAW OFFICES

ELIEZER GADOT אליעזר גדות
ELIEZER FEFERBERG אליעזר פפרברג

ירושלים, רח' כורש 16, פינת שלמה המלך
טלפון 22 15 25
JERUSALEM, 16, CORESH ST. TEL. 22 15 25

תאריך: 23.2.79
DATE

מספרנו: _____
OUR REF.

לכבוד

מר דוד לוי, שר הבינוי והשיכון

משרד הבינוי והשיכון

רחוב הלל 23

ירושלים

אדוני השר,

הנדון: עבודות בניה ע"י קבלנים מחו"ל

אני מתכבד לפנות אליך בענין עבודות הפיתוח והבניה הכרוכות בהערכות
החדשה, שלאחר הסכמי קמפ-דיוויד.

עורך דין ישראלי, השוהה עתה זמנית בארצות הברית, הודיעני כי תאגיד
אמריקני גדול, העוסק בעבודות בניה רבות היקף במקומות שונים בעולם, מעונין
לבצע בארץ עבודות פיתוח ובניה, הצפויות לאחר חתימת הסכמי השלום. עורך הדין
הישראלי, המייצג את התאגיד האמריקני, ניסה לקבל מידע בענין זה מאת גורמים
ישראליים בניו-יורק, אך לא הצליח לקבל תשובה ברורה.

אני מבקש לדעת אם ממשלת ישראל מעוניינת בהתקשרויות מסוג זה עם חברה
זרה, ואם כן, אודה בעבור הדרכה מתאימה בדבר הצעדים שיש לנקוט לשם קידום
הענין.

בכבוד רב,

א. גדות, עו"ד

משרד הבינוי והשיכון

המנהל הכללי

ירושלים, י"ח בתשרי תשל"ט

19 באוקטובר 1978

אל ה"ה: י. מרגלית, ראש המינהל לבנייה כפרית וישובים חדשים

מ. שוהמי, מנהל אגף הכבישים

ד"ר רון אדלר, מנהל אגף המדידות

ד. בן יהודה, חשב המשרד

ד. אייזנברג, מהנדס מחוז הנגב

ג. גורדון, מנהל מחוז הנגב

א. לוין, מנהל יחידת מיסון ותקציבים

בהמשך לדיון עם מנהל מחוז הנגב בעניין השקעות באופירה, ובהמשך למכתב הסנכ"ל אל מר י. מרגלית, מיום 15.10.78, הובהר בועדת הסנכ"לים כי לצורך גיבוש הנושאים הכלכליים עם מצרים, עלינו להגיש בתונים על השקעות שהיו עד כה בסיבי, תוך שבוע ימים מיום כתיבת מכתב זה.

כמרכז הנושא מטעם המשרד נתמנה מר אריאל לוין.

הנתונים צריכים לכלול :

א. השקעות ישירות של משרדנו בבנייה ובתשתית בכל אחד מהישובים שבחבל ימית וסיני במונחים פיסיים וכספיים נומינליים בכל שנה. כמו - כן, טור נפרד ומקביל בערכים של היום בהתאם למדד.

ב. הערכה לגבי הנושאים כנ"ל הנמצאים בשלבי ביצוע עד להשלמתם ותאריך משוער להשלמתם.

ג. במידה והיו השתתפויות של גופים ממלכתיים באובייקטים משותפים, יש לצייןם בטור נפרד, כולל סכומי ההשתתפות.

ד. לגבי השקעות של בנייה נוספת ע"י המתיישבים עצמם ובנייה עצמית (כמו: "בנה ביתך בימית"), יש לעשות הערכה אופטימלית, לפי מיטב השיקול.

משרד הבינוי והשיכון

המנהל הכללי

- 2 -

חברות:

1. מפעלי תיירות וכן נושאים אחרים שבתחום אחריותם של משרדים אחרים, ייעשו ע"ש המשרדים הנוגעים בדבר.
2. במידה וישנם נושאים בהם היתה השקפה ע"י משרדי ממשלה אחרים ואין לנו נתונים עליהם, יש לציין את עצם קיום הנושא ומי הגורם המסקיף.
3. יש לציין גם ההשתתפויות של המשרד מחוץ לישוב, כמו: כנישים אזוריים, קווי חשמל וכו'.

אני מבקש מכל הגורמים במשרד להגיש את כל העזרה הדרושה למר אריאל לוין, ולאחר.

בברכת מועדים לשמחה,

שלמה אבני
המנהל הכללי

עותקים:

- ✓ מר ג. פת, שר הבינוי והשיכון
- מר ז. ברקאי, מנהל אגף הפרוגרמות
- מר צ. ארן, ס/מנהל שירותי הנדסה ומנהל האגף לבינוי שכונות

שר האנרגיה והתשתית

ירושלים, י"ד בתשרי תשלי"ט
15 באוקטובר 1978

לכבוד
מר מ. בגין
ראש הממשלה
ירושלים

מכובדי,

בישיבת הממשלה היום, סוכם הנושא הכלכלי (להוציא ענין הנפט) בהחלטה, להטיל על ועדת המנכ"לים שמונתה לגבש את המלצותיה בהקדם ולהביאם לנציגותינו בשיחות השלום בושינגטון, באמצעות שליח מטעמה. החלטת הממשלה לא כללה הנחיות לוועדת המנכ"לים ואף כתב המינוי שהוציא שר-האוצר לחבריה לא כלל הנחיות מפורטות.

בינתיים מקדמת נציגותנו בושינגטון את המומ" המדיני והבטחוני. בהליך אשר מלמד את המשתתפים האחרים במו"מ כי הנושא הכלכלי אינו נחשב בענינו.

ההפרדה בין הנושאים המדיניים והבטחוניים לבין הנושא הכלכלי במו"מ המתנהל, עלולה להשמיט מידנו הזדמנות בלתי-חוזרת לשיפור מירבי של מצבנו הכלכלי הדחוק. נוסף לחשיבות הלאומית הישירה שבשיפור כזה, יש בו כדי להשפיע לטובתנו על היישום של ההסכם העומד להחתם עם מצרים, ובעתיד גם על מהלך הדיונים עם שכנינו האחרים.

אי לזאת אני מציע לממשלה כי:

- א. תעביר לוועדת המנכ"לים מיד הנחיות לפיהן יהיה עליה לגבש את המלצותיה (לוטה דוגמת הנחיות).
- ב. תטיל על הועדה להגיש את המלצותיה עד יום חמישי 19.10.78 וזאת מתוך הנחה שעד היום - 10 חודשים לאחר הצגת תכנית השלום הישראלית וחודש ימים לאחר חתימת הסכם המסגרת - הכינו משרדי הממשלה את תוכניותיהם.
- ג. תורה את נציגנו "לעשות כרוב-חכמתם" על-מנת "לגרור" את המו"מ בושינגטון עד שיצטרף אליהם שר האוצר.

שר האנרגיה והתשתית

- 2 -

ד. תטיל על שר האוצר להביא בפניה בישיבתה ביום ו' 20.10.78 את המלצות ועדת המנכ"לים, ולהצטרף לנציגנו בושינגטון, מיד לאחר אשור ההמלצות בממשלה.

את ההצעות הנ"ל העלתי בשבועות האחרונים הן בישיבות הממשלה והן בשיחות אתך ועם שר האוצר. לפיכך אני מעביר העתק מכתב זה גם לשר האוצר ולשרים האחרים אשר המנכ"לים שלהם חברים בוועדת המנכ"לים הנזכרת.

בברכת מועדים לשמחה,

י. מודעי

העתקים: שרי האוצר, הבטחון, תמ"ת, חקלאות
תחבורה, שכון

נגיד בנק ישראל

תיק השלום

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem, December 22, 1978

Dear Mr. Prime Minister,

I am writing to inform of the sequel of events concerning the latest problems that have arisen in the negotiations on the peace treaty between Egypt and Israel.

I presume that you have in your possession the draft of the treaty of November 11 which was agreed upon by the Egyptian, Israeli and American delegations in Washington. For the sake of convenience I am enclosing a further copy of the text.

By its decision of November 17, the Government of Israel remains prepared to sign the draft as it stands.

Permit me now, Mr. Prime Minister, to inform you of the facts and the documentary demands made to us for changes in this draft, through the so-called interpretive notes.

I will start with what I believe to be the relatively easier problem that has arisen relating to Article IV, section 4. It says:

The Right Honourable
James Callaghan, M.P.
10 Downing Street
London

"The security arrangements provided for in paragraph one and two of this Article may at the request of either party be reviewed and amended by mutual agreement of the parties."

The interpretive note brought to us by the American delegation from Cairo last week says:

"Paragraph 4 of Article IV shall be construed to mean that review provided for in that Article shall be undertaken promptly at the request of either party, and that an amendment can be made only with the mutual agreement of the two parties."

"It is understood that such a review will occur when the Treaty has been in force for five years."

It was explained to us that the Egyptians have the assumption that, on the basis of the language of the Article as written, we would reject a request by them to re-examine the security arrangements at some future time. Such an assumption is absolutely baseless. If, however, a reformulation of language is necessary to make the Article clear that, were such a request legitimately made, and it being understood that any actual change in the security arrangements would have to be agreed upon by both parties, we would have no objection to negotiate the appropriate reformulation. What we object to unequivocally is the second paragraph of the interpretive note which lays down a five-year time limit for a review. By that demand the security arrangements would, in fact, be in force for a mere two years (the first three years is the period of our withdrawal to the international boundary), upon which we would be faced with a mandatory review. This is completely unreasonable in the context of a treaty of peace. It would have the effect of turning the treaty into an interim agreement.

I now come to the main issue which is Article VI. Section 2 of this Article says:

"The Parties undertake to fulfill in good faith their obligations under this Treaty, without regard to action or inaction of any other party and independently of any instrument external to this Treaty."

Simply put, this Article means that the Treaty stands on its own feet and if, for example, Syria and Jordan remain obdurate in their refusal to join the peace process, the Egyptian-Israeli Treaty cannot, thereby, be annulled.

This would not be the case were we to have accepted the second interpretive note brought to us from Cairo by the American delegation. It says:

"The provisions of paragraph 2 of Article VI of this Treaty shall not be construed in contradiction with the fact that this Treaty is concluded in the context of a comprehensive peace settlement in accordance with the provisions of the Framework for Peace in the Middle East agreed at Camp David."

In accordance with the above note any Egyptian Government can at any time claim that, since "the context" has not been achieved, and since because of the "inaction" of other parties no comprehensive settlement has taken place, the present Treaty is invalidated.

Most serious is section 5 of this Article which says:

"Subject to Article 103 of the United Nations Charter, in the event of a conflict between the obligations of the Parties under the present Treaty and any of their other obligations, the obligations under this Treaty will be binding and implemented."

To this, a legal opinion was given to the Egyptians by the State Department from which I quote the following sentence:

"In particular, we have been asked whether Article VI would preclude Egypt from assisting a state with which Egypt has a mutual defense or collective security agreement, if that state is the victim of armed attack. The answer is that Article VI does not have that effect."

Permit me to say, Mr. Prime Minister, that the above opinion interprets away the whole content of this crucial paragraph.

As you know, Israel has no so-called security or defense agreements, individual or collective, with any party. Egypt, on the other hand, has many such pacts with the Baghdad Conference countries, Syria and Iraq among them, and with all the countries of the Arab League.

Our generation knows from experience how every aggressor claims to be "the innocent victim of aggression" when launching his attack. This has been the case in the Middle East from the time of our independence to the Yom Kippur War. For us it is a problem of life and death, not of legalistic formulations.

The fourth problem on which I must dwell concerns the establishment of diplomatic relations between Egypt and Israel.

At Camp David we agreed upon normal diplomatic relations with all that this phrase implies. And, indeed, during the negotiation in Washington, the Egyptian and Israeli delegations agreed upon the exchange of resident ambassadors. By that accord, I was to receive a letter from President Carter quoting a letter from President Sadat to him stating that, within a month after the completion of our interim withdrawal (to the line Ras Muhammed-El Arish in Sinai), an exchange of resident ambassadors between Egypt and Israel will take place. For the sake of clarity I am enclosing, Mr. Prime Minister, a copy of that draft letter.

Now, President Sadat has decided to go back on that agreement and pledge. He now seeks to create what can only be described as a contrived linkage between the bilateral question of ambassadorial exchange and the establishment of autonomy, at least in the Gaza Strip. This is, of course, completely unacceptable to us.

The Egyptians have sought to justify their surprise about-turn with the argument that our delegation in Washington had discussed with them the idea of sub-phases in the context of our interim withdrawal in Sinai. This is true. Nevertheless, the Government of Israel subsequently decided not to obligate itself on this matter. It is superfluous to state that in any free negotiation proposals are mooted that require the approval of the higher authority. This took place between our delegations in Washington. What must be emphasized is that no protocol was drawn up on this matter and, as I have indicated, the Government decided not to commit itself in advance to earlier withdrawals. What we undertook in the Camp David agreement we shall, of course, carry out to the letter, namely to complete the interim withdrawal during three to nine months. With respect to the sub-phases matter, we have agreed to the establishment of a mixed Egyptian-Israeli commission where the problem can be properly dealt with, in accordance with Government decisions.

I take the liberty of elaborating on this issue, Mr. Prime Minister, to illustrate the obvious: the bilateral question of exchange of ambassadors has absolutely nothing to do with the sub-phases question as the Egyptians would now have it. Clearly, we are dealing with a pretense not a reason.

The final point I wish to raise concerns the proposed letter to be exchanged between the Governments of Israel and Egypt on the matter of autonomy. I enclose, Mr. Prime Minister, a copy of the draft drawn up in Cairo during the recent visit there by the Secretary of State.

This letter, as written, contains a number of deviations from the Camp David accord to which we cannot agree. An agreement signed must be faithfully carried out and this is our solemn intention to do.

A major concern for us relates to the setting of a so-called target date by which time autonomy is meant to be established. We have no intention whatsoever of delaying the introduction of the autonomy scheme and, indeed, we seek to expedite it at the earliest possible time as conditions permit. However, in the Camp David agreement, not only is an actual date of any sort not mentioned; it is not even indicated. Indeed, it is impossible and unintelligent for us to accept a deadline, fixed or aimed at, given the realities in the areas concerned.

We have just undergone the experience of a "target date" in our peace treaty negotiations with Egypt. At Camp David we wrote:

"In order to achieve peace between them the parties agree to negotiate in good faith with a goal of concluding within three months from the signing of this Framework a Peace Treaty between them."

That target date or goal was not met. The reason was not unwillingness on Israel's part. On the contrary, as I have already pointed out, we have been prepared for the last four weeks to sign the draft of the treaty agreed upon on November 11, 1978. We are ready to sign it today. The other side, however, and I say this with the deepest regret, has prevented its signing by putting forth new and unwarranted demands. This demonstrates that even when the intended agreement was totally under the control of the two sovereign states involved, a target date met with failure.

The problem is compounded in the case of the autonomy, the central feature of which is the election of an administrative council by the Arab inhabitants of Judea, Samaria and the Gaza Strip. For such an election to be held there must be an electorate and candidates and, under present circumstances, neither Israel nor Egypt has the control or the capacity to bring them into being. Ample proof of this truth is exhibited in the wake of several major assemblies in the localities concerned. Both the Government of Israel and President Sadat personally came under violent attack and some of the spokesmen, unconditionally opposed to the idea of autonomy, demanded Jerusalem and Jaffa as their goal. It is our considered opinion, based on our daily experience, that should any date be fixed it would exacerbate matters considerably since the closer it came the greater would be the intimidation.

May I add, Mr. Prime Minister, that just as Israel has been blamed in certain circles (although not in the overwhelming view of the press in the United States itself), for having failed to meet the target date in connection with the peace treaty, it will presumably be all the more so in the context of the autonomy. Worse than that, this again could be conceivably used as a pre-text to abrogate the peace treaty between Egypt and Israel.

With respect to the proposed letter under discussion, Israel is prepared to negotiate its contents with a view to bringing it into harmony with the Camp David agreement.

And now, Mr. Prime Minister, to the main issue: Israel is prepared to sign the peace treaty as it was agreed upon by the representatives of the parties with the full acceptance of the United States Government. As you know, we have made great sacrifices for the sake of peace. May I be permitted to say, also, that throughout our various talks, marked always by friendship, you have shown understanding for the great risks we have taken upon ourselves. What we cannot and will not do is to sign a non-peace treaty with Egypt which are what the latest surprising demands add up to.

We want to conclude, sign and ratify a treaty that will solemnly commit Egypt and Israel to lasting peace and security as a first step towards a comprehensive settlement with all our neighbours. It is my hope and prayer that such a genuine treaty will be consummated in the near future, as we committed ourselves to do at Camp David.

Forgive me, Mr. Prime Minister, for a letter so lengthy and detailed. In the light of your long-standing interest, concern and friendship, I felt it proper to inform you of all the facts. Thank you for your attention.

I extend to you and to your family my very best wishes for the New Year.

Sincerely,

M. Begin
Menachem Begin

136

משרד הבינוי והשיכון

המנהל הכללי

ירושלים, ג' בשבט תשל"ט

31 ינואר 1979

~~31 - 31~~
אל: מר ד. לוי, שר הבינוי והשיכון

הנדון: סימון גבולות המדינה ע"י אגף המדידות

אני מצ"ל צילום מכתבי מ-28.9.78 אל השר דאז, מר ג. פת, וכן צילום מכתבה של היועצת המשפטית אלי מיום 15.11.78.

במידה והינך מקבל עמדתי, הנני מציע:

כי יהיה מכתב שלך אל מזכיר הממשלה לפיו תבקשו כי בעת הדיון שיהיה, בבוא הזמן, בנושא הגבולות, תיכלל פסקה לפיה תחייב הממשלה ביצוע סימון הגבולות הבינלאומי באמצעות אגף המדידות שבמשרדנו.

בברכה

שלמה אבנר

המנהל הכללי

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

משרד הבינוי והשיכון

המנהל הכללי

ירושלים, כ"ה באלול תשל"ח

27 בספטמבר 1978

איש - סגור

אל : מר ג. פת, שר הבינוי והשיכון

על פי החלטת הממשלה מקום המדינה ממונה, בין היתר, אגף המדידות
על סימון גבולות המדינה.

מאחר ועד כה היו רוב גבולות המדינה בחזקת קו הפסקת האש או קו
שביתת הנשק או קו ההפרדה, נעשה התוואי וסימון הקווים ע"י צ.ה.ל.

מאחר ועתה, יש סיכוי סביר בנוגע לגבולות קבועים, ובראש ובראשונה
עם מצרים, הנני מציע כי בעת הדיונים בממשלה בנושא זה, תדאג להעביר
החלטה מחייבת כי הגבולות יסומנו ע"י אגף המדידות שבמשרדנו.

דבר זה יהיה נכון מבחינה מקצועית, ולגופו של עניין יתן סיכוי לשיתוף
פעולה מקצועי עם השכנים ליצירת תשתית מדידות משותפת.

בברכת שנה טובה,

שלמה אבני
המנהל הכללי

אגף המדידות
מנהל הכללי
משרד הבינוי והשיכון
ירושלים
10/9/78

מדינת ישראל

משרד הבטחון

לשכת המנהל הכללי

תל - אביב

חקירה

תשל"ט

כסלו

מס'

1978

דצמבר

6358 /א

✓ מר אבני - מנכ"ל משרד הבינוי

מר נ. גוראל - ראש אגף בוי"ב

מר א. גולדשטיין - מרכז הקבלנים והבונים בישראל (ת.ד. 37502, ת"א)

מר י. כהן - מנהל מדור המחצבות במינהל המקרקעין - מינהל מקרקעי ישראל

הנדון: היערכות ענף הבינוי לקראת הסכמי השלום

1. מתייחס למכתבו של מזכיר הועדה לציוד ולחומרים מ-17.12.78.

2. בשים לב לעובדה, כי משרדך מרכז את נושא הבנוי האזרחי והידע בנושא המועלה במכתב מרכז הקבלנים, מנכ"ל משרד הבטחון מבקש לקיים במשרדך את הדיון המבוקש על ידי מרכז הקבלנים כמפורט במכתב שבסימוכין.

3. נציג משרד הבטחון לדיון, יהיה די"ר נפתלי גוראל, ראש אגף בינוי ונכסים במשרד הבטחון.

ב/ב ד כ ה ,

מאיר קדמי

עוזר המנהל המלי

14

תפוקת ענף הבניה - אחרי קאמפ-דייוויד
(במחירי 1978)

<u>1980</u>	<u>1979</u>	<u>1978</u>	<u>1977</u>	<u>ס"ה תפוקה</u>
<u>41,600</u>	<u>37,830</u>	<u>32,900</u>	<u>31,200</u>	
19,800	18,000	15,900	15,000	בניה למגורים
9,500	10,430	10,200	9,700	בניה לא למגורים
3,800	4,000	4,100	3,800	עבודות בניה אחרות
1,700	1,700*	2,700	2,700	תפוקה שאינה חשוקה
				חוספת החישוב +
				בטחון + שיקום
6,800	3,700	-	-	שכונות

אחוזים (כל שנה לעומת קודמתה)

<u>10.0</u>	<u>15.0</u>	<u>5.4</u>	<u>(-)14.2</u>	<u>ס"ה תפוקה</u>
10.0	13.0	6.0	(-)21.5	בניה למגורים
(+) 9.0	2.3	5.0	(-) 3.0	בניה לא למגורים
(-) 5.0	(-) 2.5	8.0	(-) 3.0	עבודות בניה אחרות
-	(-)37.0	-	(-)18.2	תפוקה שאינה חשוקה
				חוספת החישוב +
-	-	-	-	בטחון+שיקום שכונות

* הפחתה בפעולות בניה של מערכת הבטחון ב-1.0 מיליארד ל"י, מבסיס הפעילות שלפני קאמפ-דייוויד. מעשיה עוברת הפחתה זו ל"חוספת החישוב-בטחון".

IV

סך הוספת מקורות הנובעת משינוי יעדים וחוספת נטו לענף הכניה * (במיליוני ל"י, מחירי 1978)

<u>1980/81</u>	<u>1979/80</u>	<u>שנת תקציב</u>
<u>6,800</u>	<u>4,500</u>	<u>סה"כ הוספת</u>
<u>3,500</u>	<u>2,400</u>	<u>א. הוספת משינוי יעדים</u>
-	-	מסגורים
1,500	800	לא למסגורים
1,000	600	עבודות בניה אחרות
1,000	1,000	הפוקה שאינה השקעה
<u>3,300</u>	<u>2,100</u>	<u>ב. הוספת מקורות נטו</u>
(1,000)	(500)	מזה: יבוא

* עיבוד לשתי טבלאות הפוקה הענף

I

תפוקת ענף הבניה - לפני קאמפ דייוויד
(בהחירי 1978)

<u>1980</u>	<u>1979</u>	<u>1978</u>	<u>1977</u>	
<u>38,300</u>	<u>36,130</u>	<u>32,900</u>	<u>31,200</u>	<u>סה"כ תפוקה</u>
19,800	18,000	15,900	15,000	בניה למגורים
11,000	11,000	10,200	9,700	בניה לא למגורים
4,900	4,430	4,100	3,800	עבודות בניה אחרות
2,700	2,700	2,700	2,700	תפוקה שאינה חשוקה

אחוזים (כל שנה לעומת קודמתה)

$\frac{6.0}{10.0} =$	$\frac{9.8}{13.0} =$	$\frac{5.4}{6.0} =$	$\frac{(-) 14.2}{21.5} =$	סה"כ תפוקה
	8.0	5.0	(-) 3.0	בניה לא למגורים
8.0	8.0	8.0	(-) 3.0	עבודות בניה אחרות
=	=	=	(-) 18.2	תפוקה שאינה חשוקה

II

בניה למגורים
(אלפי מ"ר)

<u>התחלות</u>	<u>גמר</u>	<u>בבניה בסוף תקופה</u>	<u>% שינוי בתקופה</u>
1977	2,900	4,190	5,829 (-) 21.5
1978	4,100	3,500	6.0
1979	54,590	3,600	13.0
1980	4,700	4,300	10.0

בזירות

1977	25,630	43,000	58,540
1978	35,000	35,000	58,500
1979	40,000	32,000	66,500
1980	40,000	38,000	68,500

12.00%

(11)

בניה לא למגורים - לפני קמפ-דיוויד
(אלפי מ"ר)

שינוי בתפוקה	בניה בסוף תקופה	גמר	התחלות	
3% (-)	4,110	1,770	1,670	1977
5%	4,610	1,900	2,400	1978
8%	4,810	2,000	2,200	1979
=	4,710	2,200	2,100	1980

בניה לא למגורים - אחרי קמפ דיוויד
(אלפי מ"ר)

3% (-)	4,110	1,770	1,670	1977
5%	4,610	1,900	2,400	1978
2.3%	4,310	2,000	1,700	1979
9% (-)	3,800	2,200	1,700	1980

בהנחה - 500 אלף מ"ר קיצוץ בהתחלות ב-1979 { מחצית ממבני ציבור }
400 " " " " " " { ומהארתה משדוים וכו' }
ב-1980

מהווה 34% מסך הענף ב-1977.

חרומה הבניה שלא למגורים לפיחה הענף

תפוקה אחרי-מצטבר השנאות	אחרי	לפני	
	1.75	1.75%	1978
(-) 1.881	0.80	2.80	1979
(-) 4.76	(-) 3.15	=	1980

ע"פ תפוקה של 38.0 מיליארד ב-1980 { תפוקה של 670 מיליון }
35.8 מיליארד ב-1979 { תפוקה של 1810 מיליון }

ירושלים, ז' בתמוז תשל"ח
12 ביולי 1978

לכבוד

גב' נחמה ליפשיץ

מרכזת טייל

רח' חברון 4

בני-ברק

,.א.ב.

הנני מאשר קבלת מכתבך לשר הבינוי והשיכון, מר גדעון פת, מיום 29.6.78 בנושא השלומים עבור חים, הסמל וגז לעולים הקשישים בבני-ברק.

העברתי מכתבך לבדיקה ועם חום הבירור נשוב ונודיעך.

בברכה,

אלי קולס

עוזר בכיר לשר

תל-אביב, 29.6.78
כ"ד בסיון תשל"ח

לכבוד
שר הניכוי והשיכון
מר גדעון פת
הכנסת ירושלים

כבוד השר,

ב-19.4.78 שיגרנו לכבודו מכתב בנושא דחוף ביותר הנוגע למאות קשישים עולים בבני-ברק.

עד היום לא קיבלנו אפילו אישור על קבלת מכתבנו, שלא לדבר על התיחסות לבושה עצמו.

בבתיים הסכים "עמידר" לוותר על החובות, אך מחייב את לשכת הסעד המקומית לשלם עבור העולים את התשלומים החדשים הבאים.

לשכת הסעד מתבערת מכך מחוסר תקציב, ואנו חוששים ששוב ירשת התשלום על הקשישים שיצטרכו לממן זאת מקיצבת זיקנה.

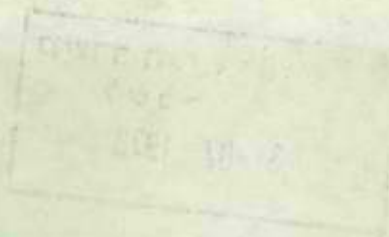
לבוחרות כבודך הבנו מצרפים העתק מכתבנו הנ"ל, ומצפים לעזרתך.

בכבוד רב,

בחמה ליפשיץ
מרכזת שי"ל ב"ב

העתק: מר יואל פפיר-מנכ"ל שי"ל
גב' נגה לבנת - מפקחת שי"ל מרכז

לוטה: העתק המכתב
הנחת לעבודה קבלת משרד הסעד

תל-אביב, 19.4.78
י"ב בניסן תשל"ח

לכבוד
מר הניבני והשיכון
מר גרעון פת
משרד השיכון
ירושלים

כבוד השר,

ללכת שירות יעוץ לאזרח בבני-ברק הגיעו פשרות תלונות של קשישים עולים,
הדרים בטרופות בדירות של "עמידור".

בחדש אוגוסט העביר משרדך הוראה ל"עמידור" להפסיק החל ב-1.9.77 את התשלומים
עבורם על חשול, טים וגז.

"עמידור" שלח התראות לעולים - כתובות עברית בלבד - ולא דאג לתוארם בין
הגורמים המקומיים המפעלים בקשישים.

המצב שכרטיס היגוי בלתי בסבל.

קשישים המקבלים -1,118 ל"י קצבת זיקנה מצאו את עצמם חכים אלמי לירות
לשירותים הב"ל.

כיצד ישלמום ?

וכאשר יפרעו התרבות - כיצד יפרישו מקצבה זעומה זו לתשלומים אלו ?

בפגישת גורמי השיכון (עמידור), הקליטה (הסוכנות) והסעד, טקיימנו בדורג
מחוזי - לא העליבו דבר.

בינתיים הפסיקה חברת חשול את הזרים בכמה דירות, והכפיה בחומרתה עומדת.

בכבוד רב,

בחסה ליפטיץ
מרכזת שי"ל ב"ב
חברון 4

העתיקים:- (1) מר יואל פטיר
מנהל שי"ל איצי
דוד המלך 12 - ירושלים

(2) בנה לבנת
מפקחת שי"ל מרכז
פריטמן 76 - ת"א .